

Så er der de situationer, hvor kvinden er i ægteskab med en anden mand. Det er da rigtigt, at jeg godt kan se for mig, at her kan der være rejst en række problemer.

Der kan også rejses sager, der har mere chikanøs karakter, men alligevel. Hvis man tænker sig om også i de tilfælde, som fru Jette Gottlieb var inde på, det enkeltstående seksuelle forhold, så skal jeg oplyse over for fru Jette Gottlieb, at der behøver ikke at være tale om mere end det enkeltstående tilfælde, for at kvinden bliver gravid. I den situation skal manden kunne anlægge søgsmål.

Jeg tror ikke, at man kommer til at se mange mænd, der stiller sig op i kø for at få registreret faderskabet i den situation. Det er ikke erfaringerne. Erfaringerne fra Norge, som indførte den regel i 1997, er, at det kun har givet anledning til, efter de oplysninger vi har, to konkrete sager siden 1997. Manden kan rejse sagen over for domstolen, og jeg kan oplyse hr. Tom Behnke om, at det afgøres på domstolens almindelige fri bevisbedømmelse, om sagen kan rejses eller ej – om der er en sag, som domstolene vil tage. Der, hvor en mand kan beskrive, at han rent faktisk har været sammen seksuelt med moderen, og at der er kommet et barn ud af det, skal man ikke der give muligheden for også, at det barn efterfølgende kan vide, hvem der faktisk er dets biologiske ophav?

Jeg synes ikke, vi skal konkludere i dag. Vi har taget det med i lovforslaget, fordi vi principielt mener, at det er rigtigst, at vi så vidt muligt søger, at barnet kan få adgang til at vide, hvem der er dets genetiske far. Men lad os drøfte spørgsmålet om søgsmålsretten og søgsmålsrettens rækkevidde under den grundige udvalgsbehandling, som vi skal have. Det er vi også fra regeringens side meget indstillede på.

De ændringer, der lægges op til i lov om forældremyndighed og samvær, er også blevet positivt modtaget, specielt den regel, som jeg håber kan bidrage til at gøre spørgsmålet om forældremyndighed mindre konfliktfyldt i brudsituationen. Når et parforhold brydes op, når et ægteskab brydes op, så er man i en meget smertefuld situation. Fornedrelsen er det, der i høj grad kendetegner mange i brudsituationen. Og her er det så, at vi jo i dag bringer spørgsmålet om forældremyndigheden op, der hvor det er allermost konfliktfyldt, der hvor folk er allermost sårbare. Her er det mit, regeringens og regeringspartierne håb, at det, at vi ikke sætter det på spidsen i brudsituationen, men at

man kan fortsætte med fælles forældremyndighed også i umiddelbar forlængelse af separationen, skilsmissem, uden at bringe det op til afgørelse, kan være et bidrag til at undgå en del af de voldsomme konflikter, som vi kender fra ægteskabsbrud og parforholdsbrud.

Der er også reglen om, at vi nu lovfæster en praksis, som vi har indført for efterhånden et års tid siden eller mere i Civilretsdirektoratet, over for statsamterne om, at man også skal høre børn under 12 år, hvis de har en modenhed, der gør, at de ville være i stand til at kunne forholde sig ikke til forældremyndighedsspørgsmålet, men til samværsspørgsmålet, som jo fastlægges hos statsamterne.

Jeg er glad for, at alle partier i dag har givet tilslutning til netop de dele, for her er vi på et felt, hvor vi forhåbentlig også fortsat kan modernisere vores lovgivning, så vi indretter lovgivningen sådan, at den appellerer til, at det for forældrene, de voksne, skal kunne betale sig at samarbejde om, hvad der bedst for barnet, og det er lovgivers forsøg på at gøre det bedre.

Fru Jette Gottlieb var inde på spørgsmålet om en redegørelse, jeg har fået, og som Civilretsdirektoratet også har fået, ikke fra Børnerådet, som fru Jette Gottlieb sagde, men fra Børns Vilkår, som er en interesseorganisation og ikke en regeringsetableret institution, men nok om det. Den lille fortalelse skal jeg ikke hænge mig i. Men det, jeg tror, der er omdrejningspunktet i de her sager, og dem vi ofte får præsenteret, er, at vi hører den ene part, og det, man jo altid skal være opmærksom på, er, at parterne har forskelligt syn på det. Hvis man hører begge parter, og det er det, myndighederne jo gør, inden der træffes afgørelse med gensidig parts-høring, ja, så er sagerne ofte mere nuancerede. Men jeg skal beklage, at Børns Vilkår har ønsket at gå ud i offentligheden og blot beskrive den ene part i de her sager og bruge det til at klandre myndighederne med. Jeg mener faktisk, at både statsamterne og også Civilretsdirektoratet gør et kæmpearbejde for at varetage, hvad der er bedst for barnet i de konkrete sager, som myndighederne må påtage sig.

Men med de ord ser jeg frem til, at vi jo på hovedstrækningerne kan nå til en meget bred enighed om de to konfliktfyldte spørgsmål, nemlig den skærpede oplysningspligt og søgsmålsretten. Jeg ser frem til, at vi ved gensidig inspiration får indrettet den kommende børnelov på en måde, så den kan få en meget bred parlamentarisk tilslutning. Med de kommenta-